

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ЗАСАДАХ МАРКЕТИНГУ

Курепін В.М., старший викладач,
Миколаївський національний аграрний університет
kypinc@ukr.net

В умовах нестабільності економічного середовища країни, посилення впливу на підприємства економічних, соціальних, екологічних, техногенних та інших чинників вимоги до системи управління безпекою сучасним промисловим підприємством підвищуються. Підвищена увага до проблем безпеки праці пояснюється в першу чергу тим, що з кожним роком, незважаючи на заходи, що вживаються, у різних країнах зростає рівень виробничого травматизму, у тому числі зі смертельними наслідками, і кількість профзахворювань. Згідно з даними МОП, щороку в світі реєструється приблизно 270 млн. нещасних випадків, пов'язаних з трудовою діяльністю людини, і 160 млн. професійних захворювань. (Україна за рік – більш як 4200 нещасних випадків, зі смертельними наслідками – 400, професійні захворювання – більш 1600 випадків) [1].

Активне використання маркетингу, при умовах постійних змін вимог до безпеки, сприятиме економічному розвитку підприємства, забезпечуватиме готовність відповідальних осіб якісно контролювати належні, безпечні та високопродуктивні умови праці через адаптування та впровадження нових технологій в управління безпекою на підприємстві.

Довгий час вважалося, що інновації у техногенній безпеці підприємства належать до поліпшуючих і займають другорядну роль у діяльності підприємства [2]. Але можна стверджувати, що роль інновацій у цій галузі є істотною, вони мають першочергове значення у покращенні умов праці та загальної безпеки підприємства, тому що нова технологія потребує перегляду всіх складових системи управління безпекою, вона може призвести до виникнення принципово

нової системи управління, потребує відповідного розвитку, збільшення гнучкості кожного, хто має відношення до управління безпекою на підприємстві.

Питання безпеки праці повинні бути повсякденним завданням та моральним обов'язком роботодавців, керівників виробництв, інженерно-технічних працівників, кожного працюючого тому, що ні державне, ні регіональне та галузеве управління охороною праці, чисельні наглядові і контрольні органи не можуть гарантувати повну безпеку ведення робіт на виробництві. Роботодавці і наймані працівники мають швидко пристосовуватися до вимог міжнародної конкуренції, а також до циклічних та структурних змін.

Підприємства, на яких приділяється значна увага персоналу, створенню необхідних і комфортних умов для роботи, є надійними партнерами у взаємовідносинах, а використання етичних підходів до своїх співробітників, зокрема, створення сприятливої атмосфери в колективі, є критерієм високого рівня менеджменту [3]. Це сприяє сталому розвитку, включаючи здоров'я та добробут колективу; враховує очікування зацікавлених сторін; відповідає законодавству, що застосовується та узгоджується з міжнародними нормами поведінки; є інтегрованою у діяльність всієї організації та реалізується нею на практиці взаємовідносин.

Сьогодні радикальні інновації розглядаються як ключові для зростання в будь-якій галузі економіки, але підприємство повинно підтримувати баланс між радикальними та інкрементальними інноваціями. Останні покращують поточну діяльність, а радикальні інновації підтримують підприємство на довгострокову перспективу [4]. Однією з важливих складових інноваційного розвитку є впровадження технологічних інновацій у виробничу діяльність підприємств України. Застосування інноваційних технологій – це ключ до чіткого визначення пріоритету у політиці щодо створення, підтримання та покращення здорових умов праці, раціонального використання людських та матеріальних ресурсів й підвищення рівня безпеки на виробництві.

Для того, щоб мати змогу на відповідному рівні конкурувати з підприємствами розвинених країн, українські компанії повинні розвиватись на інноваційній основі [5]. Вітчизняні виробники докладають значних зусиль для виходу на ринок Європи, але зробити це досить складно, по-перше, через високу конкуренцію і суворі вимоги до сертифікації продукції, а по-друге, - через низький імідж України як країни-інноватора серед розвинених країн Європи з питань здійснення захисту соціально-трудоових прав працівників, по-третє, - через недостатній рівень безпеки праці і запобігання нещасним випадкам на виробництві.

Отже, створення і впровадження технологічних інновацій щодо створенні належного рівня безпеки виробництва та покращення умов праці на підприємствах є важливим для вітчизняних підприємств. Проте, процес впровадження інновацій з безпеки виробництва та покращення умов праці має свої особливості, серед яких варто виокремити такі: значні витрати фінансових та часових ресурсів, залучення великої кількості зовнішніх зацікавлених сторін, необхідність залучення кадрів різноманітних спеціальностей, необхідність імпортувати інноваційне технологічне обладнання, створення виробничого середовища без травм, що має стати невід'ємною частиною щоденної діяльності посадових осіб та працівників підприємства, налагодити процес управління не тільки безпечною поведінкою, а й мотивувати колег до мінімізації ризиків небезпечної роботи. Врахування зазначених особливостей сприятиме прискоренню та підвищенню ефективності розроблення та впровадження технологічних інновацій на вітчизняних підприємствах.

Література:

1. Радіонов М. О. (2019) Визначення основних напрямів профілактики травматизму на підприємствах сільського господарства / М. О. Радіонов, Д. Д. Марченко, В. М. Курепін // Вісник аграрної науки Причорномор'я. - 2019. - Вип. 1 (101). - С. 111-117. - DOI: 10.31521/2313-092X/2019-1(101)-16.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6105>.

2. Лесік І. М. (2018) Тенденції та перспективи розвитку аграрного сектору економіки в умовах глобалізації / І. М. Лесік // Глобальні принципи фінансового, облікового та аналітичного забезпечення аграрного сектора економіки : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., 8- 9 листопада 2018 р. / Харк. нац. аграр. ун-т. - Харків : ХНАУ, 2018. . - Вип. 1. - С. 393-396.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6936>.

3. Курепін В. М. (2019) Використання інноваційних технологій навчання - запорука підготовки висококваліфікованих спеціалістів / В. М. Курепін, Д. В. Курепін // Осінні наукові читання : матеріали XXIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, секція № 10. Педагогічні науки, м. Тернопіль, 27 листопада 2019 р. - Тернопіль : ГО «Наука та освіта без кордонів», 2019. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6417>.

4. Іваненко Т. Я. (2017) Інноваційний розвиток зерновиробництва - основа підвищення конкурентоспроможності галузі / Т. Я. Іваненко, Ю. О. Аркуша // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Економічні науки / за ред. проф. І. Кіщака. - 2017. № 2 (9). - С. 83. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3563>.

5. Котикова О. І. (2018) Моніторинг конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств як складова програмування сталого розвитку регіону / О. І. Котикова, М. М. Бабич, В. О. Наконечна // Державне управління: удосконалення та розвиток : електронне видання. - 2018. - № 3.

URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/3681>.